

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219011117
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7219011117.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudcom JUDr. Jánom Lokšom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.12.2020 v Košiciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
W. C., nar. XX.X.XXXX v G.;
trvale bytom G., T. XX;
t. č. bytom G., M. 7, (byť M. U.);

je vinný, že

v G. a inde si neplní vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi W.ovi C.ovi, nar. 12.1.2002, hoci táto mu vyplýva zo Zákona o rodine, podľa ktorého bol povinný prispievať na jeho výživu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa a rozsudkom Okresného súdu G. II, sp. zn. 23P/195/2003 zo dňa 11.4.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.5.2007, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumu vo výške 1.000,- Sk (33,20 Eur) mesačne k rukám jeho matky O. N., a tak dlhuje za obdobie od 1.8.2003 do 3.12.2020 (po odrátaní výživného vo výške 800,- Eur, ktoré uhradil 25.3.2019) na výživnom sumu 4.640,70 Eur.

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na pohľadujúce a priťažujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu súd obžalovanému podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona stanovuje skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatil zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal na W. C. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný W. C. spáchanie trestného činu priznal. Na hlavnom pojednávaní potvrdil, že si svoju vyživovaciu povinnosť voči synovi W.ovi neplnil. K svojim osobným pomerom uviedol, že je nezamestnaný, predtým sa živil ako stavebný robotník na dohodu o vykonaní práce. Na úrade práce evidovaný nie je, dávky v hmotnej núdzi nepoberá. Je nemajetný. Býva s priateľkou H. A. v prenajatom byte, spoločné deti nemajú. Z predchádzajúcich vzťahov má štyri nezaopatrené deti, o ktoré sa stará podľa svojich možností. So synom W.om je v kontakte len na sociálnych sieťach na internete. Z dlžného výživného doposiaľ uhradil matke dieťaťa O. N. iba 800,- Eur dňa 25.3.2019. Po poučení o účinnej ľútosti navrhol odročenie hlavného pojednávania, čomu súd vyhovel. Avšak ani po odročení pojednávania obžalovaný dlžné výživné neuhradil. Peniaze na úhradu výživného mu mala dať jeho mama z predaja pozemkov v Prešovskom okrese, k čomu dovtedy nedošlo.

Zo spáchania trestného činu je obžalovaný usvedčený aj výpoveďou svedkyne O. N., ktorá na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť voči ich synovi W.ovi neplní od augusta 2003. Spolu so synom žije v dvojizbovom byte. Pracuje v G. poisťovni, a.s., jej priemerný mesačný príjem je 1.200,- Eur. Ich syn W. je študentom Strednej umeleckej školy na ulici A. v Košiciach. Po skončení strednej školy chce pokračovať v štúdiu grafiky na vysokej škole v Dánsku. Naposledy bola vyživovacia povinnosť obžalovaného upravovaná v civilnom konaní v roku 2003. Trestné oznámenie za neplnenie vyživovacej povinnosti na obžalovaného podala až v roku 2019, keď sa dozvedela, že syn chce študovať na vysokej škole v Dánsku a nakoniec dospela k presvedčeniu, že mu výživné od obžalovaného patrí. Obžalovaný jej z titulu výživného poslal sumu 800,- Eur až 25.3.2019 po tom, čo na neho podala trestné oznámenie. Ich syn W. núdzou netrpí.

Po výsluchu svedkyne a procesných strán na hlavnom pojednávaní bola výška dlžného výživného ku dňu 3.12.2020 ustálená na sumu 4.640,70 Eur.

V prejednávanej veci boli vykonané aj navrhované listinné dôkazy, ktoré majú vzťah k predmetnému prípadu.

Z rodného listu W. C. ml. je zrejmé, že jeho otcom je obžalovaný W. C.. Z rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 23P/195/2003 zo dňa 11.4.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.5.2007 vyplýva, že obžalovaný bol po schválení dohody rodičov zaviazaný prispievať na výživu syna W. vo výške 1.000,- Sk (33,20 Eur) mesačne k rukám jeho matky, O. N., ktorá bola povinná a oprávnená sa o neho starať, zastupovať ho a spravovať jeho majetok. W. C. ml. sa sústavne pripravuje na budúce povolanie štúdiom na strednej škole, čomu zodpovedá aj potvrdenie o návšteve školy. Zo správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice je zrejmé, že obžalovaný W. C. bol ako uchádzač o zamestnanie naposledy evidovaný do 18.2.2014. Obžalovaný aktuálne nepoberá žiadne dávky vyplácané sociálnou poisťovňou a nie je evidovaný ani ako zamestnanec. Zo správ týkajúcich sa preverovania majetkových pomerov obžalovaného vyplýva, že je nemajetný.

Po vykonaní navrhovaných dôkazov prokurátor v záverečnej reči navrhol upraviť skutkovú vetu v súlade s výsledkami vykonaných dôkazov a uznať vinu u obžalovaného v zmysle podanej obžaloby. Obžalovanému navrhol uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a povinnosť uhradiť dlh na výživnom.

Obžalovaný zdôraznil, že dlžné výživné je ochotný vyplatiť z peňazí, ktoré mu sľúbila dať jeho matka po predaji pozemkov. Zároveň zdôraznil, že na jeho výživu sú odkázané aj ďalšie tri nezaopatrené deti.

Na základe vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona (účinného v čase rozhodnutia súdu) po stránke objektívnej tým, že najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas). Jeho zavinenie je preukázané vo forme priameho úmyslu v zmysle ustanovenia § 15 písm. a) Trestného zákona.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Obžalovaný na svoju obhajobu nič podstatné neuviedol. Spáchanie trestného činu priznal.

Podľa názoru súdu neexistujú žiadne okolnosti, ktoré by obžalovanému bránili platiť výživné v stanovenej výške tak, ako zaviazaný bol rozhodnutím súdu. Výživné bolo upravené v predchádzajúcom civilnom konaní po schválení rodičovskej dohody, teda s platením výživného i sám obžalovaný súhlasil. Jeho výška aj v súčasnosti zodpovedá aktuálnym osobným, rodinným a majetkovým pomerom obžalovaného. Za spáchanie trestného činu podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona je možné jeho páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v rámci povolenia podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody môže súd páchatelovi uložiť povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatil dlh alebo zameškané výživné.

V zmysle zásad uvedených v § 34 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd vychádzal z jeho odpisu z registra trestov, z vyžiadaných správ a z údajov, ktoré obžalovaný uviedol. V mieste bydliska je hodnotený všeobecne, v odpise z registra trestov má už 6 záznamov. Prvých 5 odsúdení (z r. 1997-2004) je už s účinkom ich zahľadania. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn.: 3T/76/2016 zo dňa 15.12.2016 za prečin nebezpečného vyhrážania na podmienene trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý mu bol odložený do 16.12.2018. Doposiaľ nebolo rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe tohto odsúdenia osvedčil. Po vyriešení predbežnej otázky týkajúcej sa osvedčenia v predchádzajúcej skúšobnej dobe súd dospel k záveru, že rozhodnutie o predchádzajúcom osvedčení obžalovaného súd mal povinnosť urobiť do jedného roka, keďže počas skúšobnej doby (do 16.12.2018) sa proti obžalovanému nevedlo žiadne trestné stíhanie. Teda aj na toto odsúdenie sa vzťahuje fikcia jeho zahľadania podľa § 50 ods. 5 Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadol na vyššie citované zákonné ustanovenia, osobné pomery obžalovaného a pomer poľahčujúcich i príťažujúcich okolností. U obžalovaného je možné všeobecne prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť na to, že sa k spáchaniu trestného činu priznal. Jeho posledné odsúdenie bolo možné považovať iba za príťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený.

Podľa názoru súdu trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmienene odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov u obžalovaného je spôsobilý zabezpečiť prevýchovný účel trestu. Vzhľadom na jeho osobu najmä s prihliadnutím na jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije a na okolnosti prípadu, má súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nepodmienený trest odňatia slobody nie je nevyhnutný. Účelom trestu v prejednávanej príhode nie je sankcionovať páchatel'a, ale zabezpečiť, aby si svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k oprávnenej osobe riadne plnil. Obžalovaný má možnosť splatiť dlžné výživné v skúšobnej dobe napriek jeho výške a to aj s pomocou jeho matky, ako to prezentoval na hlavnom pojednávaní. Na posilnenie prevýchovného účinku trestu súd podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej zaplatil dlžné výživné. Neplnenie bežného výživného môže mať za následok jeho ďalšie trestné stíhanie za rovnaký trestný čin.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.